

Разлоговъ. Но таланта си е талантъ. Нѣщо повече: чрезъ банкнотитѣ ти ще станешъ богатъ и тогава ще се отдадешъ напълно на таланта си. Нѣма да бжде вѣчно. И азъ мисля: Като забогатѣя—отричамъ се отъ всѣкакви банкноти и ще се отдамъ на стопанство. И може би ще стана единъ отъ най заможнитѣ. . . и най почтенитѣ. . . Азъ се убедихъ, че въ всѣко забогатяване лежи една кражба или престѣпление. Безъ това, за хора като насъ, които сж крѣгли бедняци, други изходъ нѣма.

Самокосовъ. (потръпналъ) Но страшно е Разлоговъ. Никакво страшно! Вгледай се въ тия, що познаваме, като богаташи. Нима тѣ сж честенъ трудъ сж забогатѣли?

Самокосовъ. Всѣки за себе си.

Разлоговъ. Не те насилвамъ. Па и ти си доста уменъ, за да разберешъ това, което ти казвамъ. Но помни, че единъ день ще се каешъ.

Самокосовъ. Азъ мисля, че по пжтя на позволеното сж моя талантъ все ще надѣля.

Мълчание.

Разлоговъ. Помисли. Ти вече минавашъ трийсетѣхъ. Ако до сега все още се боришъ сж мизерията и нищо нѣмашъ — кое ти дава основание да вѣрвашъ въ по свѣтло бждаще.

Самокосовъ. (Замисля се) Правъ си.

Разлоговъ. Щомъ е тѣй — махни колебанието. Въ всѣко забогатяване лежи едно престѣпление. Но щомъ е едно. . . После ще направимъ много благодѣяния и престѣпле-